

[Bladt.]

løse i dag, dækker kun de allernødtørftigste udgifter til familiens underhold.

Det var derfor helt i overensstemmelse med tidens krav, da arbejdsministeren i 1964 nedsatte et sagkyndigt udvalg med det formål at finde frem til nye principper i vor arbejdsløshedsforsikring, som var i bedre samklang med den nye tids udvikling. Dette udvalg har afgivet en foreløbig betænkning, og det forslag, som ministeren nu har fremsat, er, bortset fra nogle lovtekniske og redaktionelle ændringer, det samme, som udvalget har udformet.

Jeg skal her ved førstebehandlingen indskrænke mig til at omtale hovedlinjen og de principielle ændringer i det ret omfattende lovforslag.

Efter forslaget kan dagpengene fastsættes op til 80 pct. af et medlems hidtidige arbejdsindtægt, dog højst 50 kr. dagligt i 6 dage pr. uge. Understøttelsen vil blive ensartet for forsørgere og ikke-forsørgere, idet der dog i en overgangsperiode på 1 år kun kan udbetales højst 35 kr. pr. dag til ikke-forsørgere med under 15 års medlemsret.

Understøttelsens størrelse fastsættes som hidtil fra en 1. april til den følgende 31. marts, ligesom de hidtidige reguleringsbestemmelser også kommer til at gælde i den nye lov.

Understøttelsen får efter forslaget karakter af erstatning for tabt arbejdsindtægt, hvilket også har været hensigten. Til gengæld bortfalder de hidtidige sociale tillæg. For et medlem med mange børn og store forsørgerbyrder bliver der ikke stor forskel på det beløb, han hidtil har kunnet opnå, og det, han kan opnå efter forslaget. Jeg har med tilfredshed bemærket, at ministeren har været opmærksom på dette forhold, idet han i sin fremsættelse siger, at spørgsmålet er optaget til drøftelse med ministeren for familiens anliggender, således at der gennem anden lovgivning kan ydes bistand i sådanne tilfælde.

Når understøttelsen nu skal have karakter af erstatning for tabt arbejdsindtægt, kan man naturligvis rejse det spørgsmål, om det fastsatte maksimumsbeløb på 80 pct. står i et passende forhold til arbejdslønnen. Forskellen vil jo være størst for de faglærte og dem, der har de største indtjeningsmuligheder. Men det er jo en forskel, som også

gør sig gældende i det nugældende system og måske i forstærket grad, når vi tager forskellen in kontingentets størrelse i betragtning.

Jeg vil også gerne i denne forbindelse sige, at jeg lægger vægt på, at udvalgets indstilling er enstemmig, og på, at også repræsentanter for arbejdsløsheds-kassernes samvirke går ind for forslaget.

Jeg skal dernæst gøre nogle bemærkninger om den foreslåede finansiering af arbejdsløshedsforsikringen, som indeholder helt nye principper.

Med hensyn til medlemsbidraget har det hidtil været ganske utilfredsstillende, at der har været en betydelig forskel på bidragets størrelse. I stort omfang har det været således, at det er de lavestlønnede, der har betalt det højeste kontingent, medens omvendt de med de højere indtægter har kunnet slippe med et lavt kontingent. Nu skal der efter forslaget betales samme kontingent for samme understøttelsesbeløb. Det vil medføre, at nogle medlemmer kommer til at betale mere end hidtil, medens andre vil slippe billigere. Men det er et solidaritetsprincip, som jeg kan erklære mig helt tilfreds med.

Hele medlemsbidraget skal nu indbetales til staten. Endvidere skal den del af kassernes formue, der udgør de beløb, der gennem statstilskud er tilgået arbejdsløsheds-kasserne, indbetales til staten. Til gengæld skal der af staten ydes fuld refusion for kassens udgifter.

Forslagets gennemførelse vil medføre forøgede udgifter for det offentlige — også i forhold til arbejdsløshedens omfang nu — og de kommer naturligvis til at stige stærkere med en voksende arbejdsløshed. Men det må være et rimeligt og retfærdigt princip, at det bliver samfundet, der skal bære disse omkostninger, fremfor dem, der uforskyldt rammes af arbejdsløshed.

Må jeg endelig udtale min tilfredshed med, at ventetiden, de såkaldte karenstage, nu helt ophæves. Den har alt for længe virket som en urimelighed.

Ja, jeg går ud fra, at der vil være en række enkeltheder at drøfte i et udvalg. Jeg kan udtale mit partis store velvilje til behandling og gennemførelse af det foreliggende lovforslag.

Jeg har forstået, at der også påtænkes